

ARTMANIA

Nr. 8 Trim 1 - 2014

LA SANIUS ...

IARNA.....

NINGE...

POVEȘTEA UNIVERSULUI ...

MIRARI DE PRIMĂVARĂ...

FOTOGRAFIILE REALIZATE DE COPIII DE LA CERC

FOTOREPORTAJE REALIZATE DE ELEVII

Colectivul de redacție :

- Colectivul clasei a III-a , Școala generală „I.G.Duca”
- Colectivul clasei a VII și a VIII, Școala Gimnazială nr. 7

COLABORATORI : Prof. inv.primar Cotîrță Camelia
Prof. Haiduc Laura
Prof. Szollosi-Mota Cristina

Coordonator : prof. Imre Kovacs

IARNA

Este iarnă ! Covorul alb de mătase argintie s-a asternut peste casele parcă uitate de soartă. Nori mari și pufoși au navălit asupra satului pustiu. Marunte stelute de nea cad din cer. Clăbuci albi de fum se văd iesind din hornul vechi al caselor. Neaua moale și pufoasă tot crește datorită roiului de fluturi albi. Se aud lin zurgălăii argintii. Este un frig aspru ce anunță un ocean de ninsoare. Suflă un vuiet năvalnic, iar țințurii măreți tot cresc. Pereții de gheața înconjoară casele luminate.

Este „Ajunul Crăciunului”. Vasilica, Florinel și Iliuța se pregătesc să colinde. Mamele lor s-au apucat de gătit : sarmale, prăjituri, cornulețe, covrigi și chiar un purceluș de lapte. Tații au plecat după lemne, iar alții după bradul de Crăciun. Copii împodobesc bradul cu felurite ornamente : globulețe multicolore, beteală roșie, albastră, aurie și argintie. Ei privesc cu bucurie în suflet, jocul luminițelor. Copii au pus sub brad o farfurie cu fursecuri și un pahar cu lapte, așteptându-l pe Mos Crăciun.

IARNA

Iarnă bine ai venit,
Noi de mult te-am așteptat
Nici soba nu te-a părăsit,
Nepăzită ea a stat.

Din cer cad fulgi marunți
Datorită ție,
Albii munți sunt și cărunți,
O, ce veselie.

Norii totți sunt cenușii,
Pe cerul plumburiu,
Peste tot sunt bucurii,
Pe dealul argintiu.

Iarna este cel mai frumos anotimp, în această perioadă se sărbătorește „Nașterea Domnului”. Este un anotimp liniștit, frumos și strălucitor. Totul este acoperit cu o pătură de nea. Copacii sunt de un alb pur. Mereu a fost mare zarvă în fața sau în spatele blocului. Fulgi cad lin din cerul plumburiu. Copii își scot sania sau bobul la plimbare.

Din case se simte mirosul parfumat de cozonaci calzi, nuci proaspete și portocale. Noi adorăm și iubim foarte mult acest anotimp. Din nefericire stelele nu se mai vad însă în locul lor au apărut fulgii de omăt.

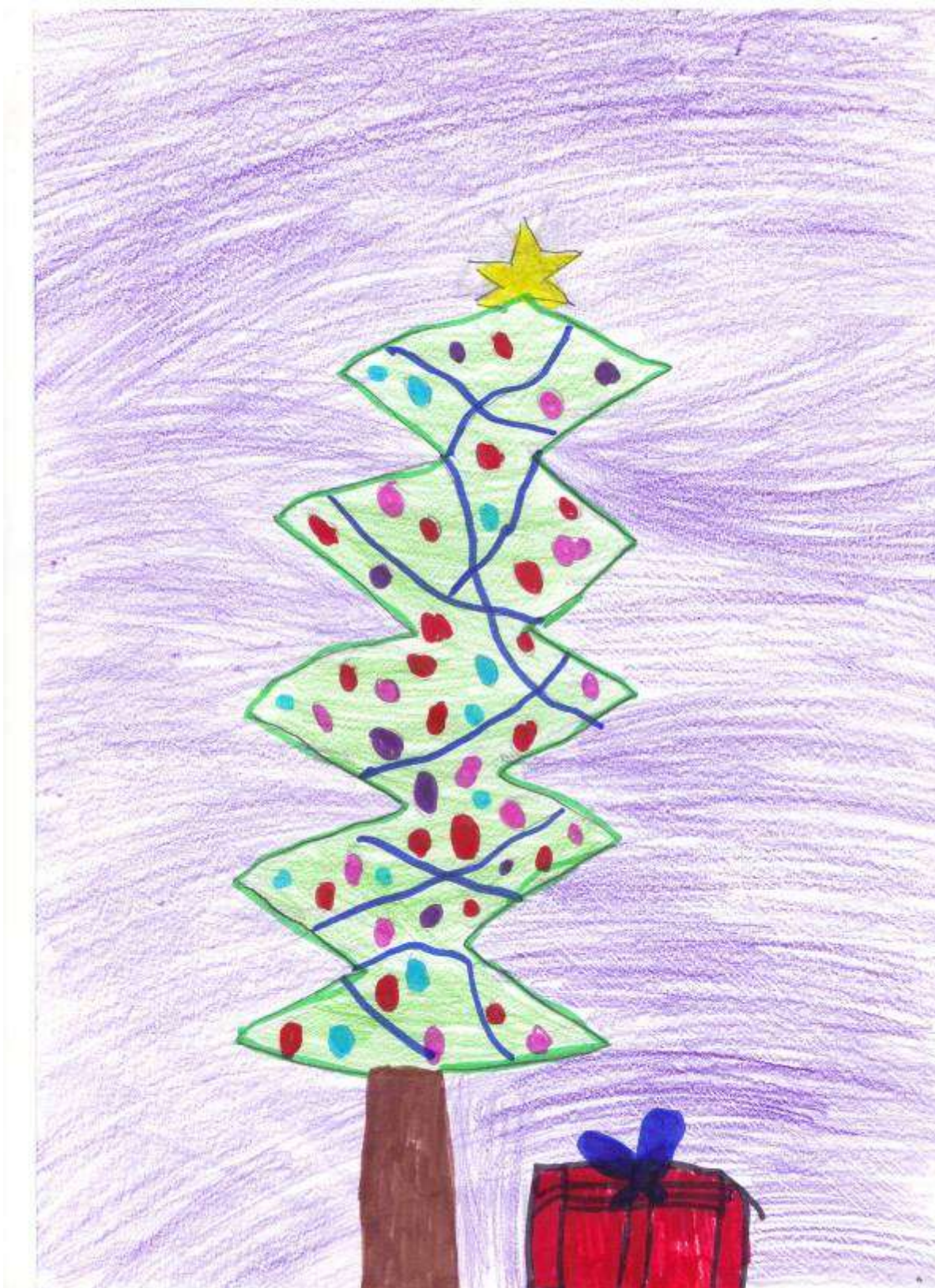
Copii împodobesc bradul de Crăciun. În case este mare gălăgie. Fulgii de nea sunt de diferite forme dar totți au același sens, de a ne bucura privirile. Copii construiesc oameni de zăpadă; alții se pregătesc pentru o bătaie cu bulgări de zăpadă. Oamenii de zăpadă sunt formați din : trei bulgări de diferite dimensiuni, un fular, o oala, bețe (pentru mâini), nasturi, și bucăți de cărbune. Eventual, și un morcov caraghios.

Copii sunt bine pregătiți cu mănuși, fular, ghete și căciulă. Ghiocelul încă nu este pregătit să iese din pământul amorțit. El așteaptă cu nerăbdare să plece iarna cea cu zece cojoace așteptând bucuros să vină primăvara. Copiii pornesc la săniuș pe dealul de lângă casă.

Revelionul se apropie și el cu mesele încărcate și artificiiile colorate. Iarna este un anotimp special pentru noi toți.

Autor :   Hriscu Alisa Marina , clasa a-VI-a A.
Clubul Copiilor Petroșani

**Desen realizat în cadrul Cercului de la
Clubul Copiilor din Petroșani**

La Sănius

**Azi mă duc la sanius
Mi-l iau pe-al meu Cățelus
Și-l duc la săniuță
Am să-i pun și căciuliță**

**Prietenele mi le chem
Și-mpreună ne distrăm
Până seara stăm afară
Ca-n fiecare zi de vară .**

**Și în casă când intrăm
Mă uitam la vreun film
După ce s-a terminat
Deja sunt la mine-n pat .**

*prof. Inna Kovacs
Lumea Copiilor
Pălăda*

Fotografii realizate în cadrul cercului de Fotografie digitală.

Ninge

**Afară este frig
Și ninge așa frumos
Prind în mână un fulg
E rece și pufos**

**Iarna este friguroasă
Dar bucuria ne înconjoară
Cu caldura de vară
De n-ai mai intra în casă**

**Fulgii parcă sunt steluțe
Vin în jos parcă-s biluțe
Hai să ne luăm căciulițe
Și să ne dăm pe săniuțe.**

Radu Elisabeta

Clasa a VI-a , M

Peisaj de iarna

**Fotografie realizată în cadrul cercului de „Fotografie digitală” de la
Clubul Copiilor Petroșani**

Revelion 2014 !

Păi ziua a început bine. M-am trezit de dimineată cu zâmbetul pe buze. Eram bine dispusă. Am luat micul dejun cu mama și matusa mea.

După pe la ora 2 jumate mă pun la calculator. Ce să fac ce să fac. Vorbesc cu prietena mea să mergem pe la 8 seara la patinoar. Având în vedere că e acolo să nu stea degeaba.

Buuun.

Până aici totul e bine și plictisitor până la ora respectivă. Mă pun să dorm.

timp.

De aici începe distracția.

Taaaaamm.

Pornesc muzica să nu mă plictisesc până mă pregătesc pentru alunecat pe gheață.

După ceva timp intră mama în cameră la mine

« LORENA ! »

- eu speriată » Da ?

- Ea întinde mâna și îmi dă un parfum .

Mama îmi urează „La mulți ani ”, și eu la fel.

Sec....Știu ...Ajung spre casă prietenei mele și plecăm spre marea distracție.

Mă trezesc

chiar la

strigând

Era aproape gol. A fost distractiv. După ce ni sa terminat ora am plecat acasă. Și ne-am distrat și acolo... Am băut coca- cola cu pai și pahar original .

Și am ascultat muzică și am făcut poze artistice. Și ce ne-am distrat... Criticam pozele oamenilor pe facebook.

Tare !

:))Duppaaa ne-am despărțit...

A fost drăguț....

Autor : Domokos Lorena Gabriela

Școala generală nr. 7.

Iarna

A venit și ziua aceea când începea să cadă câte un fulg mic și strălucitor. Așa așteptam să vină Crăciunul. Să stau lângă brad și să privesc frumusețea și strălucirea miilor de luminițe și globulețe din el.

Totul în jur era alb ca într-un basm vrăjit. Pe jos era un covor alb presărat cu mii de stelute auri.

Noi eram foarte bucuroși de venirea iernii. Când a căzut primul fulg de zăpadă ne bucurasem foarte mult.

Fiecare copil se gândea ce îi va aduce Moș Crăciun. În ziua aceea trebuia să luăm vacanța după un an de împliniri și bucurii. Eu am fugit repede acasă, pentru ca să ies, să mă joc cu prietenii mei. Ne minunam cât de repede cad fulgii cei mici și strălucitori din cerul cel albastru.

Mama sa apucat să facă curățenia de iarnă iar eu o ajutasem. Frații mei se jucau afară de zor cu prietenii și prietenele lor. A venit și noaptea fiecare copil era trist că nu va mai putea să se joace afară. Eu eram cea mai tristă pentru că nu mai puteam să mă joc puțin afară și știam că abia mâine mai ies afară să mă joc cu fulgii cei strălucitori. Peste noapte un vânt se lasă și acoperă tot. Casele parcă nu se mai văd. În jur tot ce se vede este o plapumă albă ce a pus stăpânire pe oraș. M-am bucurat foarte mult acum puteam să fac și oameni de zăpadă.

Ne puteam bate cu zăpadă sau să facem ingerași în ea. Noaptea se vedea ca un val de luminițe pe sus. Tata trebuia să se ducă la magazin să cumpere mâncare. Frații mei istoviți și înghețați erau prea obosiți. Într-un sfârșit venise și seara ajunului. Toți copiii mergeau să vestească nașterea domnului nostru. Cum stătea pruncul pe paie, iar mama îi cânta, oile îi făceau cald, iar magii îl venerau. Iată prima zi de Crăciun. Noi fugeam la brăduțul cel împodobit să vedem dacă Moș Crăciun nu ne-a uitat. Copiii deschideau cadouri cu zîmbete și cu bătaie în inimă.

Noi ne întrebam, oare am fost cuminți și nerăbdători deschideam cadourile primite de la Moș Crăciun. Mai era o săptămână până treceam în anul cel nou. O săptămână de distracții, de bucurii și de împliniri. Mama sa apucat să facă cozonaci și prăjituri ca să nu avem masă goală în trecerea de la un an la altul. Iată că a venit și ziua aceea când trecem de la un an la altul, cu zîmbete și bucurie în suflet. Noi copiii mergem cu plugușorul în fiecare an. Să le urăm gazdelor bucurii, împliniri și o masă îmbelsugată. Spre casă nu uităm să cumpărăm tradiționalele artificii pentru că, să dăm pe cerul cu stele mai multă culoare. Înainte de a da cu mii de luminițe pe cer, se cinstește în numele Domnului, câte un pahar de șampanie, cum este tradiția din moși strămoși. Vai câte amintiri frumoase avem și în anul care a trecut, dar el nu se mai întoarce niciodată. Ne va fie dor de zilele pe care le-am petrecut cu familia. Dar este un **nou an** de bucurii, împliniri și vom avea și mai multe amintiri frumoase.

**Fotografii făcute de elevii de la cercul de „Fotografie digitală”
de la Clubul Copiilor din Petroșani.**

ANUL NOU

Anul nou bine ai venit
Cu mii de copii vorbind
De când te-am așteptat
Multă vreme am oftat
Să vi mai repede te rog
Că am fost puțin nărod
Am uitat să mă mai bucur
De tot ce mi-am împlinit

Și am oftat
Dar m- am și bucurat
Că ai venit și tu la noi
Cu un an mai nou.
Te iubim anul trecut
Dar acum a aparut
Un an foarte fericit
Iar noi îți spunem
Bine ai venit !

Noi te-am așteptat să vii
Să începem o nouă zi
Cu tine ca an cel nou
Ca mine un copil nou.

Îți mai spunem la sfârșit
Să ne aduci un an ca un asfințit
Bucuri și împliniri

Că doar pe tine te iubim
Te-am așteptat chiar mult
Să ne cânti foarte mult
Cum îți place ție mult
Și îți mai spunem să ne ajuți
Te iubim an cel mai nou
Te dorim să vi acum

Să ne minunezi
Cu câtecul tău din păsărele
Să ni le aduci am vrea
Fără ele o viață grea
Și aș mai vrea și codrul
Să nu mi - l mai iei
Că și pe el îl iubim
Dar pe tine te dorim.

Ciobanu Georgiana-Alina

clasa VI A

~ Iarna ~

Ea de-a patra fiică a letrănelui are este iarna.
Iarna este anotimpul în care copiii au cele mai mari bucurii.
Iarna se pot practica și foarte multe sporturi. Te poți da cu sania,
monoboardul, schiurile, patinele. Natura este și ea revoluționată

Întreaga natură își schimbă înfățișarea.

Grăzile, dealurile, munții sunt acoperiți cu un imens covor
alb și pur care la lumina lunii reșpunde în formă de mi de stele.

Viețuitoarele din păduri sunt pregătite și ele de iarnă.

Ursul hibernază în leșlog, vulpea se ascunde în reștină
iar lupii umblă în haită după pradă.

Lacurile sunt acoperite cu un imens pad de gheață.

În sfârșitul iernii ne dăm seama că va veni primăvara
când ursul iese din leșlog din când în când se aude câte un
cîrîp de păsănel. Prin pădure se vede ici colo câte-o pată
de tîpădă.

prof Imre Kovacs
Mirela Gheorghe
Balucea

Autor : Negoii Gabriel – colegiul Hermes Petrosani.

Prietena mea noua

Este o zi frumoasă și obișnuită de școală. În clasa noastră a fost transferată o nouă colegă ,numele ei este, Amalia și are 12 ani. Cele mai rele fete din clasa sunt Alisa și Maria .

Ele au venit la Amalia și se purtau foarte urât cu ea. Toți colegi se purtau urât cu ea, în afară de o singură fată, pe nume Alina, Alina este prietena mea, cea mai bună, de foarte mult timp. Eu și Alina am făcut cunoștință cu Amalia și am ieșit la o plimbare prin curtea școli și pe hol.

S-a sunat de ora . Noi avem ed.fizică și ne-am luat papuci, și am plecat la sala de sport.

Domnul de sport a întrebat unde este colega noua.

Amalia este foarte timidă, I-am răspus noi.

Amalia a spus că nu a primit orarul, dar și-a adus treningul.

- Amalia, de ce ai aparut tu aici? Ca să-mi furi mie prietenele, spuse Maria.

Alina i-a spus Mariei să o lase în pace pe Amalia, deoarece este prietena mea.

- Hei Maria, cum a spus Alina, las-o în pace !!!

- Că dacă nu, ce se va intampla? Spuse Maria și Alisa.

- Ha, ha, nimeni nu este mai special decat noi!!! Spuse Alisa.

- S-a, sunat fetelor, și vă rog nu vă mai certați din cauza mea . Și vă mulțumesc că sunteți prietene așa bune cu mine. Am plecat în clasă avem ed.muzicală , i-ar doamna profesoara nu a venit la ora, ea era foarte ocupată.

Maria și Alisa au prins-o pe Amalia și nu o lăsau.

- Hei, hei, pe cine avem noi aici?

- Ce vreți de la mine?

- Să pleci de unde te-ai întors.

- Nu voi pleca de la această școală.. deoarece mi-am găsit prietenele așa că, lasă-mă în pace. Doamna sosise în clasă.

- Haideți să facem prezența, cine lipsește?

- Toaska Amalia, Doljor Alisa, Sorele Maria, sunt absente.

- Dar unde sunt? Alina, Ana, duceți-vă și căutați-le.

- Am inteles..!

- Alina și Ana s-au întors..

- Doamna, le-am găsit în baie..nu o lăsau pe colega noastră ,Amalia, în pace.

- Cum se poate așa ceva? Credeam că sunteți fete cuminți, dar m-am înșelat..

- Sunteți pedepsite, trei săptămâni, plus că o să vă sun părinții, spuse doamna dirigintă.
- Nu doamna dirigintă, iertați-ne, vă rugăm!
- Nu vă iert, treceți în bancă.
- Amalia ți-au făcut ceva?
- Esti bine? Și copii, vă rog, să vă purtați frumos cu Amalia..

Elevele: Alina, Ana și Amalia au devenit prietene, dar prietenia dintre Ana și Alina nu s-a stricat.

Maria a regretat deoarece, nimeni nu a mai vorbit cu ea , de atunci!

Maria a învățat, că trebuie să se poarte bine cu prietenii. Dacă nu, o să îi piardă..

Gavriluța Ana - Maria, clasa VI A

Mirări de primăvara

Fiica cea mai mică a bătrânului An vine să ne încânte cu prezența ei. A readus soarele pe cer, scoțându-l din apele înghețate. A îndepărtat norii, lăsând regalei zile să zâmbească.

Din zăpada argintie a ieșit primul ghiocel. Se scaldă în ploaia caldă de raze, apoi își cheamă restul fraților să i se alăture. În scurt timp, prin văzduh, mișună arome dulci.

Chemate de aerul colorat, îi zâmbesc soarelui și primele lalele. Cu petalele ca sângele, sau poate furate dintr-o rază caldă, alungă definitiv tristețea iernii.

Glasul dulce al primăverii scoate din culcușuri primele buburuze. Pictate cu prima culoare a minunatului roșu și stropite cu pete de abanos, mișună prin iarba crudă, verde, de culoarea speranței.

Albine de aur, cu dungi negre ca tăciunele, zumzăie de colo-colo. Aripile lor de dantelă, împodobite cu mici stele, strălucesc în lumina blajină.

Copacii ninși de atâta floare, cheamă înapoi păsările. Ele se întorc ,cu mic, cu mare, și aduc triluri minunate, ce-ți umplu sufletul de bucurie. Sunt rândunelele cu pieptul însăngerat, vrăbiuțe maronii, porumbei timizi, turturele zâmbitoare. Toate te privesc cu ochii ca vârfurile de ace.

Animalele, atrase de bucuria din jurul lor își arată, sfioase, chipul. Urșii pășesc greoi , vulpile șirete își leagă coada stufoasă, veverițele sar din creangă-n creangă, iepurașii își mișcă sperioși urechile... Toți îi urează bun venit primăverii.

Seara vine încet, încet, încetisor. Animalele, păsările, se retrag înapoi în locuințe. Florile își închid petalele, doar regina nopții e fericită. Luna, cu poporul ei de stele, cântă un dulce cântec de leagăn. Printre ele plutesc ușor vise de copii.

Eleva: **Mikloș Denisa Maria**,
Clasa a V-a C, Șc. Gimn. Nr. 7 Petroșani
Prof. coordonator Szöllösi-Moța Cristina.

A VENIT PRIMĂVARA !

Autor : Florescu Lucian, Clasa a XI-a

Clubul Copiilor Petroșani

Plimbarea

Era o zi frumoasă de luni. Soarele strălucea, păsărelele ciripeau, totul parca era denspris dintr-un basm vrăjit.

Eu și cu prietenii mei ne-am hotărât să mergem la plimbare. Toți am fost de acord, dar sa mergem cu rolele. Andrei și Mihai supărați că nu au role, au început să vorbeasca despre noi.

- Auzi Andrei, eu zic sa nu mai mergem cu fatele și doar să ne jucăm cu mingea. Tu nu vrei?

- Pai, ele au zis daca vrem să mergem cu ele.

Atunci intervin eu și le spun:

- Daca nu aveti role, nu-i nimic .

- Atunci nimeni nu va mai veni cu role și voi veți juca fotbal.

Andrei spune că va veni. Dar Mihai nu vrea să își petreaca ziua cu fetele .

- Mihai de ce nu vrei să vii?

- Pai de ce să vin, nimeni nu mă bagă în seamă, dacă vin.

- Cum să crezi asta, toți vor să fie prieteni cu tine.

- Serios?

- Da, dacă nu mă crezi, întreaba-i tu?

- Bine și eu m-am hotărât, o să vin cu voi la plimbare.

Am plecat de acasa cu voie bună. În oraș ne-am jucat cu mingea, cu apa. Spre casa, Mihai și Andrei au inceput să se bată cu apă. Dădeu și pe noi , ne udau din cap până în picioare. Andrei și Mihai, s-au supărat unu pe altul. Păi ei se joacă normal, dar Andrei sa supărat tare pe Mihai.

- Mihai nu e bine sa vorbesti asa despre prietenul tau .

- Păi eu am vrut doar să mă joc, nu i- am zis cu răutate.

- Știu ,dar el s-a supărat tare.

- Acum mă duc să vorbesc cu el, să îmi cer iertare.

- Bine, du-te repede .

- Andrei, stai!!!

- Aș vrea să îmi cer scuze, pentru ce ți-am zis.

- Mă ierți, te rog ?

- Bine... Mihai.
- Hai să fim din nou prieteni
- OK, prieteni pe viață.
- Hai să nu ne mai certem, niciodată !.

Mihai a înțeles că nu trebuie să îți jignești prieteni. Fiindcă pe urmă, nu o să mai ai alți prieteni. Toți copiii vor fugi de tine. Când vei fi mai mare, nu vei avea prieteni ca în copilărie. Prieteni din copilărie sunt mai buni și mai adevărați, decât un prieten pe care le-ai făcut acum. Prietenia din copilărie este cel mai bun lucru... nu te va lăsa la greu . Prieteni adevărați stau cu tine la bine și la greu, indiferent de ce problema ai. Prieteni falși stau lângă tine numai la bine la rău te abandonează. Iubește-ți prieteni din copilărie, că acele vremuri nu se mai întorc. Fi prieten doar cu cine merită, nu cu cine nu merită. Așa este când ai prieteni adevărați, cu ei totul e perfect.

Autor : Ciobanu Georgiana-Alina, clasa VI A

Clubul Copiilor Petroșani

PRIMĂVARA ÎN PARC

Autor : Florescu Lucian , Clasa a XI-a , Clubul Copiilor Petroșani.

Ileana și Răduca

Mama a trimis pe Ileana și Răduca în pădure să culegă ciuperci.

Când au ajuns la marginea pădurii au văzut casa pădurarului în flăcări.

- Ei! Cei doi copii erau speriați, dar pădurarul nu era deosebit. Radu s-a dus să culegă ciuperci, iar Ileana l-a căutat pe pădurar în pădure. Răduca a ajuns în sat și ea anunțat pe pompieri și le-a zis:

- Repede, veniți, casa pădurarului arde!
- Dar pădurarul? Pădurarul Ioan stă?
- Ei! Sora mea va duce rădăcinile și mi se va da la gât!

Ileana l-a găsit pe pădurarul Ioan și i-a zis:

- Pădurare, casa dumneavoastră arde!
- Arde? Hai să ne grăbim ducem în sat și să apăsăm să stingem focul.
- Dar asta cum să fac?

În scurt timp au reușit să stingă focul.

Ileana a vorbit cu pădurarul.

Au aruncat cu apă în casa pădurarului. Au reușit să stingă focul.

Dar focul a ajuns la un copac și arde foarte tare.

Au început să dea cu apă în acel copac. Au reușit să stingă tot focul.

Autor: Keszeli Tímea

prof. Imre Kovács

CASCADA DIN MUNTII FAGARAS
Autor : Ingustu Razvan , Clasa a VI-a

Povestea Universului

Și iată că toamna și-a aruncat pleoapa întunecată peste meleagurile tainice pur românești. Nicio suflare, niciun sunet, nici cea mai micuță necuvântătoare nu îndrăznește să spulbere tăcerea infinită. Totul părea scos dintr-un film de dramă, conturat de un sentiment apăsător de frică.

Și încă nimeni nu știa de ce, dar nici nu încerca să înțeleagă ceva de ne-nțeles. Casele tăceau, copacii tăceau și ei, și totul decurgea într-un peisaj melancolic. Cine-ar fi crezut că o simplă apariție a unei pete de nuanță neagră peste lume poate fi atât de crudă și atât de obsedată de ideea de a cuceri?

Însă, dincolo de singurătatea pe care o simțim înconjurați de miliarde de oameni, nu suntem încă atât de solitari, spațiul cosmic veghează și el de undeva de sus. Și nu numai că veghează, el discută problemele lumesti și se amuză privind la spectacolul cotidian al firilor umane:

Luna: M-am săturat! Pur și simplu, m-am săturat! Nu mai suport să-i veghez, să-i luminez, iar ei doar să-mi calce rochia cenușie, ca mai apoi să plece și să povestească mai nimic de mine, ci de reușita lor. Mereu aud superstițiile lor despre mine atunci când apar pe cer. Sirene, vârcolaci? Ce mai sunt și invențiile astea? De ce nu mă pot privi ca pe ceva bun?

Stelele: Nu te mai supăra! Noi suntem aici întotdeauna pentru tine. Chiar dacă suntem micuțe și oamenii s-au săturat să ne numere fără sens, noi tot apărem pe cer ca să le îndeplinim dorințele și să lăsăm adolescenții îndrăgostiți să ne privească. Fără tine am fi nimic, cine ne-ar mai vedea dacă nu ar fi lumină? Am fi niște simple puncte mici și sclipitoare..

Luna: Poate chiar aveți dreptate, împreună facem o echipă perfectă!
Un băiețel (privind pe fereastră): Bun! mi-am terminat rugăciunea, dar..parcă nu am somn. O fi din cauza lunii pline? Însă, asta e o simplă superstiție.

Luna e prea frumoasă ca fie așa de rea și să nu vrea să dorm. Dacă mă gândesc mai bine, aș putea face ceva până mă ia somnul. Dar ce? Să număr stelele? Să studiez luna? Hmm..mi se par fascinante ambele lucruri, dar stelele sunt atât de multe, mă întreb..câte sunt oare? Sunt foarte mici și sclipesc atât de puternic! Dacă aș putea atinge una..

Stella: Hei stelutele! Ia priviți băiețelul acela care se uită încoace! Pare că vrea să ne atingă, să fie aproape de noi.

Stelele: Da, uite..e așa de simpatic și micuț, la fel ca noi! Ce-ar fi să-l invităm aici?

Steaua-mamă: Cum? Nu putem lăsa un pământean să ne cunoască, cu atât mai puțin un copilăș! Lumina noastră mult prea puternică și căldura extremă l-ar face să dispară într-o clipă! Nu ne dorim așa ceva! Și-n plus..secretele cosmosului rămân ale cosmosului, clar!

Stella: Dar dacă..

Stelele: Ce?

Stella: Dacă ne-am uni cu vântul ca să luăm din căldură și ne-am folosi de Lună ca să ascundă din lumină? Ce spuneți?

Stelele: Ce idee grozavă, Stella! Hai să-l aducem pe băiețel aici!

Steaua-mamă: Nici să nu vă gândiți! Vântul ar putea fi prea puternic și ne-ar stinge căldura de tot, după aceea n-am mai lumina, și am dispărea!

Eu nu sunt de acord!

Stelele: Ești atât de egoistă! Nu vrei, nu te bagi! Mai bine ai pleca și ai renunța, du-te pe Pământ și nu mai veni înapoi!, oricum nu vei reuși!

Steaua-mamă: Nu merg niciunde de-aici! N-am de gând să mă sting pe Pământ pentru mofturile voastre și a unui băiețel! Sunt mult prea specială ca să dispar în felul ăsta!

Stella: Bine! Cum vrei tu! Dar noi o facem, n-ai de ales!

RENASTERE

**Autor : Florescu Lucian , Clasa a XI-a
Clubul Copiilor Petroșani**

Steaua-mamă: Nu renunț la lumina mea! Renunțați voi cu ideea asta și haideți să fim ce eram înainte! Vă rog..!

Stelele: Nu, Sistela! N-am putea fi ca înainte dacă am abandona visele unui băiețel, cum poți fi atât de crudă?

Steaua-mamă: Știți ce? Faceți cum vreți! Dar să nu plângeți când veți dispărea una câte una!

Dar Sistela nu credea că steluțele vor face așa ceva, era mult prea riscant pentru ea să-și piardă din strălucire, și chiar să dispară pentru totdeauna.

Pe Pământ, băiețelul privea nedumerit la stelele care odată neclintite, acum păreau că se mișcă și într-adevăr se ceartă!

După jumătate de oră de pregătiri, stelele, Luna și vântul erau pregătiți de aventură. Totul era gata, dar Sistela era la fel de intrigată ca la început, însă nu mai cugeta să spună niciun cuvânt. Trecând cu vederea egoismul Sistelei, vântul și Luna începură să se rotească în jurul stelelor, acoperindu-le din lumină și domolindu-le din căldură.

Când se simțiră pregătite, rugaseră vântul să sufle peste copilaș și să-l ridice la ele.

Într-o clipă, băiețelul speriat de ce se întâmplă fusese luat pe sus într-un zbor scurt și rapid.

Însă, fenomenul ciudat de pe cer nu îl speriasse doar pe băiețel, toți oamenii din lume au ieșit din case pentru a immortaliza evenimentul. Era ceva în premieră, nemaivăzut.

Cât despre băiețel, acesta se smucea din brațele vântului, făcându-l să se enerveze. Astfel începuse o tornadă uriașă pe bolta cerească, luna își pierduse controlul și se îndepărta tot mai mult, întunecând Pământul. Stelele cădeau una câte una purtate de vântul puternic. Văzând acestea, Sistela își dăduse drumul repede în jos, știind că își va pierde viața odată ajunsă pe Pământ. Speriată și supărată, Sistela începuse să plângă privind cum spațiul astral se autodistruge. Când aproape distrusese tot, vântul fusese copleșit de cuvintele copilașului:

"Lasă-mă să ating stelele, și tu vei atinge perfecțiunea!"

La auzul acestora, vântul se opri din turbat și îl purtă ușor pe copil până la Stella, steaua care venise cu ideea.

"Ești cea mai frumoasă stea! Te voi privi mereu", însă copilul nu știa că ea avea să cadă și să se stingă. Într-o clipită, totul revenise la normal, însă oamenii nedumeriți au avut parte de o ploaie de stele uimitoare. Mama băiețelului, care privea de pe geam și credea că fiul său doarme adânc în pat, fusese trezită din calmul acela perfect, de băiețel care venise în fugă să-i arate și să-i spună ce i s-a întâmplat. La vederea lui, îl strânse tare în brațe, sărutându-l și spunându-i subtil:

"Acum 10 ani, o stea mi te-a adus pe tine, Universul meu!"

Băiețelului îi dăduseră lacrimile și nu se mai gândea ce să povestească. Uitându-se pe geam, peste umărul mamei, o recunoscuse pe Stella, care cădea ușor pe Pământ.

"Mami, mami, uite! E steaua mea, eu am fost acolo, sus!"

"Cu toții mergem în vise acolo, și cândva, vom vizita pentru totdeauna cerul.."

Eleva: Cadar Lorena clasa a VIII- a C
Școala Gimnazială Nr 7 Petroșani
Prof. coordonator: Szöllösi – Moța Cristina

Pastele

Iata ca a venit si vremea pastelui. Cand toata lumea isi aduce aminde de invierea Domnului.

Prin case se aud rasetele copiilor. Ei spun ca abia asteapta sa mearga la biserica in seara de paste. Mamele si tatici fac toate pregatirile pentru sfanta zi de paste. Mamele fac curatenie iar tati cumpara miei pentru a sarbatori cu trebuie paste. Eu si cu mama ne apucam sa vopsim ouale. Am cumparat vopsea de oua :rosie care simbolizeaza sangele mantuitorului nostru albastre, verzi si galbene.Iata ca a venit si ziua in care Fiul lui Dumnezeu a inviat din morti. Toti copii azi se imbraca cu ce au ei mai frumos si isi i-au mamele , fratii, surorile de mana si pleaca bucurosi spre biserica. La biserica se canta un cantec specific.

„Hristos a inviat din morti cu moartea pe moarte calcand si celor din morminte viata daruindule" Se aude clopotul toata lumea trebuie sa faca in conjurul biserici cu lumina luata de la preotii. Din biserica ies batrani , parinti si copii care canta . Ei trebuie sa tina lumina pana ajung in case. Acasa mananca miel si ciocnesc oua rosi si pestrite cu iubiti lor parinti. A doua zi de pasti copii se bucura si ciocnesc oua. Cand ies afara ei se duc fuga la bunici . Noaptea copii asteapta bucurosi iepurasul. Copii incep sa cante poezi despre iepurasi.

Cum ca a venit un iepurasi.
Imbracat cu haine noi,
Are in brate un cos cu oua,
El aseaza cate un ou incetisor
Printre firele de iarba
Cate unu sa nu se sparga.
Mic pufos cu coada scurta
Alb ca un norisor

Se strecoara incetisor
Ca, sa puna cate un ousor
La copii cei cuminti.
Le aseaza usurel
Apoi pleaca cumintel
Nu-l vezi cat e de frumusel
Se intoarce inapoi
Peste un an sau doi.

Traditia se va duce din generati in generati copii vor mai crede in iepuras oare? Eu cred ca multi copii vor mai crede in iepurasi cum cred si in Mos Craciun si in Mos Nicolae. Vai ce bucurosi sunt copii cand aud ca vine iepurasul de paste sa le aduca oua rosi si pestrite . Toata lumea este darnica de paste chiar daca nu cunos omul pe care il ajuta. Bunici le povestesc copiilor despre cum a inviat Issus Hristos. Si copii se bucura canta se distreaza si se joaca . Ei ciocnesc oua rosi si manaca pestrite cu iubiti lor parintii sau bunici.

**Autor : Ciobanu Georgiana Alina,
clasa a – VI – a.
Clubul Copiilor Petroșani**

"ALWAYS GREEN, ALWAYS BLUE"

17th INTERNATIONAL CHILDREN'S AND YOUNG PEOPLE'S ART COMPETITION

DYPLOM

TORUŃ - POLAND 2013

XVII MIĘDZYNARODOWY KONKURS TWÓRCZOŚCI PLASTYCZNEJ DZIECI I MŁODZIEŻY

"ZAWSZE ZIELONO, ZAWSZE NIEBIESKO"

PARTICIPATION IN THE EXHIBITION

MONIKA KADAR

PETROSANI - ROMANIA

DYREKTOR
Galerii i Ośrodka Plastycznego
Twórczości Dziecka
Delia
art. plast. Dariusz Delik

CHILDREN'S CREATIVE ART CENTRE AND GALLERY IN TORUŃ
CENTRUL DE ARTĂ PLASTICĂ ȘI GALERIE PENTRU COPII ÎN TORUŢI

Rezultate deosebite la concursul din Polonia , secțiunea foto

Clubul Copiilor Petroșani